

ANacharsis Scythia filius fuit Gnuri, qui genus suum à Germanis trahebat. Erat autē is auitis uirtutibus præditus, atq; in primis sapientiæ, iustitiæ, atq; modestiæ operam dedit. ut autem commodius id assequeretur, in Græciam peregrinatus est, eo nimirum tempore cum Solon Athenienses legibus institueret, atq; Daniel propheta apud Iudæos celebris esset, anno mundi 3360. Itaq; Anacharsis ad eò in literarū cognitiōe progressus est, ut sua prudentia, animi moderatiōe, & æquitate meruerit inter septem Græciæ sapientes annumerari. Erat autem in dicendo constans, et natura audax, ita ut Scythicum ingenium in eo facile dignosceretur. Ad Croesum ex Græcia scripsit, seneque auro, neque alijs rebus indigere, uerum saltem cupere, ut melior & doctior domum ad Scythas redire possit. Dicebat frequenter uitem tres uuas ferre: primam uoluptatis, secundam ebrietatis, & tertiam mœroris. Rogatus aliquando quo pacto quis abstemius fieret, respondit: Si turpes ebriosorum mores sibi ante oculos ponat. Cum autē domū rediisset, atq; ingenio omnes alios superaret, cogitare cœpit, quā nam ratione generi humano inseruire posset. Itaq; folles, anchoram, & rotam figuralem primus inuenit, & eorum usum hominibus ostēdit. Statuerat etiam patrias leges immutare, atq; in commodiorem ordinem redigere: id cum frater eius intellexisset, eum in uenatione sagitta petiit, & letale uulnus inflixit. Moriens dixisse fertur, se sermonis & philosophiæ gratia in Græciam profectum ab exteris seruatū, at in patriam reuersus per inuidiam occisum esse. Ziegl.